

CỰC ĐOAN! CUỒNG TÍN!

Từ tối thứ sáu vừa qua (16/10) cho đến nay, báo chí và các cơ quan truyền thông, truyền hình Pháp đã liên tục cung cấp tin tức về chuyện một giáo sư trung học đệ nhất cấp Pháp bị chặt đầu (décapiter) khi vừa ra khỏi nhiệm sở chừng vài phút (17h).

Nạn nhân là Samuel Paty, 47 tuổi, giáo sư sử địa trường Bois – d’Aulne ở vùng Yvelines, phụ cận Paris. Sát thủ là Abdoullakh Abouyezidvitch, một thanh niên 18 tuổi, gốc Tchétchénie, tị nạn “chính trị” từ 12 năm nay!

Ngay sau khi man rợ hành quyết ông Paty, Abdoullakh còn có ngày giờ để loan tin giết người trên twitter, rằng “ Ông Samy đền tội vì đã nhục mạ đấng tiên tri ‘Mahomet’”. Bị cảnh sát tìm ra ở một thành phố kế cận, lại còn cầm dao đe dọa, hung thủ bị bắn hạ ngay.

Hôm 5/10 rồi, khi giảng về tự do ngôn luận, ông Paty đã cho học trò (đệ Ngũ) xem các biếm họa về đấng tiên tri Mahomet của tờ Charlie (2015). Trước khi giảng, ông Paty có nói “các em học sinh Hồi giáo có thể bước ra ngoài nếu không thích”. Tuy không tham dự bài giảng nhưng một nữ sinh Hồi giáo đã về mách bố. Kết quả là ông bố này, sau khi thừa cảnh sát về hành động của ông Paty(?), đã cùng với một ông Hồi giáo cực đoan Abdelhakim Sefrio, “lên án” ông Paty trên các mạng xã hội. Bọn chúng gọi ông Paty là tên du côn (voyou) và hăm he, đe dọa ông.

Abdoullakh sống ở Evreux, một thành phố cách Conflans Sainte–Honorine (nơi xảy ra án mạng) gần trăm cây số. Tuy hoàn toàn không biết gì về ông Paty, nhưng Abdoullakh đã nghe lời kêu gọi trên mạng của đám cuồng tín, mò lên đến tận trường Bois – d’Aulne, cho tiền 4 em học sinh để “chỉ” cho biết ông Paty là ai, và hành quyết ông Paty sau đó.

Tháng 9 rồi, một thanh niên “tị nạn” Pakistan cũng đã chém trọng thương hai người Pháp trước tòa soạn cũ của Charlie Hebdo vì nhầm tưởng là nhân viên tờ báo!

Bọn Hồi giáo cuồng tín đang ngộ nguây khùng bố trở lại vì lúc này tòa đang xét xử băng, đảng của đám giết người ở tòa soạn Charlie Hebdo cách đây 5 năm (2015)!

Dù bị ảnh hưởng của đại dịch Covid–Tàu, hàng chục ngàn người cũng đã biểu tình khắp nước Pháp. Để nói KHÔNG với bọn khùng bố cuồng tín. Để tưởng niệm vị giáo sư can đảm. Để ủng hộ giới giáo chức tiếp tục thực hiện quyền Tự Do Ngôn Luận, v.v. Chánh quyền cũng đã câu lưu đồng bọn tên sát nhân cũng như điều tra những kẻ đã tung video, lên án vị giáo sư trên các mạng xã hội.

Có vẻ như lần này, nhà chức trách Pháp mạnh tay với bọn cuồng tín. Như một tuyên bố của Tổng Thống Macron “*Những người Hồi Giáo (cực đoan) sẽ không còn ngủ yên trên đất nước chúng ta*”. Như Bộ trưởng Nội Vụ Darmanin đã ra lệnh điều tra các “hiệp hội” (association) Hồi giáo trước khi giải tán một số lớn. Ông Darmanin cũng cho biết sẽ trục xuất khỏi Pháp 231 người “ngoại quốc” sinh sống bất hợp pháp và “cực đoan” (radicalisés).

Là một người tị nạn chính trị, tôi rất phần uất khi hai chữ “tị nạn” càng lúc càng bị lạm dụng quá nhiều! Người ta đã mở cửa đón chúng, bọn khủng bố cuồng tín, vào, giúp chúng có chỗ ở, có bữa ăn, tạo điều kiện để chúng có việc làm. Không những chỉ lo cho cá nhân chúng, mà còn bao bọc cả gia đình. Thế mà chỉ vì người ta hành xử cái quyền tự do báo chí, tự do ngôn luận trên đất nước người ta mà chúng đi đặt bom giết người ta, cầm súng phơ người ta, quơ dao chém người ta, chặt đầu người ta!

Sống trong một đất nước văn minh mà lại có những hành động vô cùng man rợ. Không một thần thánh nào dạy điều đó cả. Chỉ do sự thiếu hiểu biết, cực đoan cuồng tín mà ra!

Ông Nguyễn Văn Trỗi thì không tị nạn chính trị ngoài Bắc mà ông sống với sự bảo bọc và dạy dỗ của chánh quyền miền Nam Cộng Hòa! Ông không cầm dao chặt đầu ai, ông chỉ đặt... bom định giết ông McNamara nhưng bị lộ. Ông bị chánh quyền Việt Nam Cộng Hòa xử bắn năm 1964. Trước khi bị bắn ông đã hô lớn “Hồ chí Minh muôn năm”. Y như Abdoullakh, trước khi bị bắn, cũng hét lớn “Allahu Akbar” (Thượng đế vĩ đại). “Hồ chí Minh muôn năm” hay “Bác Hồ vĩ đại” thì cũng thế! Có điều, bọn Hồi Giáo cuồng tín sẽ không mang cuộc đời của Abdoullakh quay thành phim như cộng sản đã làm với Nguyễn Văn Trỗi. Và cũng sẽ không có con đường nào mang tên Abdoullakh cả! Nhờ vậy cũng đỡ cho người dân Tchétchénie!

Nguyễn Văn Trỗi chết năm 24 tuổi. Abdoullakh chết năm 18 tuổi. Chết cho cộng sản như Trỗi hay chết cho Hồi giáo như Abdoullakh đều là những cái chết vô duyên! Chết vì bị đầu độc tư tưởng. Chết vì bị lợi dụng! Chết cho quyền lợi kẻ khác!...

Chắc chắn là không có đảng thiêng liêng nào kêu gọi những người theo “đạo” giết một người khác nếu người đó dám “chọc quê” tôn giáo mình. Nhưng ông Hồ chí Minh thì lại khác. Ông kêu gọi “*các cháu thanh niên học tập, noi gương anh Trỗi, đấu tranh chống đế quốc Mỹ đến hơi thở cuối cùng*” (wikipedia). Có bao nhiêu thanh niên miền Bắc đã nghe lời ông Hồ, đấu tranh chống Mỹ, chết cho Đảng, tôi không biết, chỉ biết là sau 75 đến giờ, có hàng mấy trăm ngàn (?) đảng viên đang sống trên đầu trên cổ người dân. “**Còn Đảng còn mình**”!

Người miền Nam chúng ta thì quá rành chuyện “ăn cơm Lang Sa thờ ma cuồng tín”, họ hàng với đám “ăn cơm quốc gia...” ngày xưa! “Nuôi ong tay áo; Cứu vật, vật trả ơn...” là những câu mà các Cụ ta đã nói về hạng người này!

Cuồng tín cực đoan Hồi-giáo hay cuồng tín cực đoan cộng sản thì cũng như nhau: cũng tình nguyện chết cho đám lợi dụng họ. Như những lời kêu gọi của thi nô Tố Hữu:

*“tôi vẫn hằng tự nghĩ miễn quên thân
dâng tất cả để tôn thờ chủ nghĩa”,
“sống đã vì cách mạng, anh em ta
chết cũng vì cách mạng, chẳng phiền hà
vui vẻ chết như cày xong thửa ruộng”!
Tất cả vì “cách mạng”.
Tất cả cho “cách mạng”.*

Sống vì “cách mạng”. Chết cũng vì “cách mạng”. Mà “cách mạng” là ai, nếu không là thằng cha tác giả bài “thơ” xúi dục người khác, cùng mấy đồng chí “chia ngữ” của hắn?!

Những nhà tranh đấu cho nhân quyền, ở đâu, thì cũng hoạn nạn như nhau! Nếu, ngày 5/10, ở Conflans Saint Honorine, giáo sư Paty giảng cho học trò nghe về tự do báo chí, ngôn luận để, 11 ngày sau, bị khủng bố chặt đầu thì ngày 6/10, nữ ký giả Phạm Đoan Trang (giải Tự Do Báo Chí 2019 của Tổ chức “Phóng viên không biên giới”) bị đám công an thành Hồ: “*người nách thước, kẻ tay đao / đầu trâu mặt ngựa ào ào như sôi (Kiểu)*” bắt giữ, với tội danh “tuyên truyền chống Nhà Nước Việt Nam” (sic!).

Ồ hay! Cần gì phải “tuyên truyền” mới biết cái thành tích đàn áp nhân quyền của Đảng Cộng Sản Việt Nam? Chuyện “Nhân Văn Giai Phẩm” sau 54, chuyện bỏ tù gần trăm văn nghệ sĩ miền Nam, đốt sách miền Nam sau 75, chuyện hàng triệu người bỏ nước ra đi sau 76, chuyện bỏ tù những nhà tranh đấu nhân quyền như cha Nguyễn văn Lý, BS Nguyễn đan Quế, v.v. chưa đủ hay sao, mà người ta, mà thế giới phải cần đến ngòi bút của Phạm Đoan Trang mới biết?!

Cái chết của Abdoullakh, dưới mắt bọn cuồng tín Hồi giáo, là một cái chết “anh hùng” nhưng chuyện đi bắt bớ, bỏ tù một phụ nữ chân yếu, tay mềm như Phạm Đoan Trang của một bộ phận Lực lượng Vũ Trang Nhân Dân (anh hùng) thì chả có gì để tự khoe là “anh hùng” cả.

Hùng... ờm, hùng hỏ, thì có!

BP

20/10/2020

Nguồn: Internet eMail by **th** chuyển

Đăng ngày Thứ Ba, October 20, 2020
bkt Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH